

нимъ родителіе своиты чадѣ, чадѣта родителиты си, и преди сичко да бждемъ неблагодарни кзмъ своиты си благодарѣтели. Богъ заповѣдва да бждемъ благобтровни кзмъ сиромасыты, да имъ помагамы, да гы ѹмилѣваемы; свѣтътъ заповѣдва да бждемъ скжперници, и даже да сѣ хранимъ сѣ крзѣкъ-та на сиромасыты, и да сѣ обогатаваемы сѣ чюжды имоты. Богъ заповѣдва да гокоримъ истината; свѣтътъ нищо дрдго не мрази толко, колкото истината; за това твърдѣ Божественно говори Христосъ: „Дѣха ѣстины мѣръ не мѣжетъ прѣѣти, ѣкъ не видѣтъ ѣгѣ, ниже знаѣтъ ѣгѣ;“ Защото свѣтътъ изысква гоненіѣ, ласкателства, и лжи. Богъ изысква да сѣ върши правдата, да сѣ наказва зловата, да сѣ почита добродѣтель-та, да сѣ слави порядкѣтъ, и сѣкой да има споредъ достоинството си, и да носи споредъ силата си. Свѣтътъ иска да царѣва неправдата, да владѣе зловата, да лѣжи на гноицѣто добродѣтель-та, да надвиватъ страститы, да надвещюва самолюбіето, да ѹправѣва бесчиніето, и смѣщеніето. Сѣ една рѣчь Богъ иска смиреномѣдріе, цѣломѣдріе, кротость, търпѣніе; свѣтътъ иска до сѣць противното: гордостъ, невздржаніе, раздоръ, и сѣблазни. За тѣѣ Божіѣтъ законъ е онзи тѣсенъ пѣтъ на добродѣтель-та, който води въ небесното царство: свѣтовніѣтъ законъ е широкыѣтъ онзи пѣтъ на грѣха, който води въ вѣчната мѣжа.

И слѣдователно, кой може ѹварди два толко различни закона? и да слѣдѣва на два господарѣ толко противны? никой: „никтѣбже мѣжетъ двѣмѣ господѣнома рабѣтати.“ Нѣма среденъ пѣтъ, та да може да задоволи нѣкой и двамата, това е невзможно; или единътъ, или дрдгыѣтъ: „Лѣво ѣдѣнаго возненавидѣтъ, ѣ дрдгаго возлюбѣтъ: ѣлѣ ѣдѣнаго ѹдержѣтсѣ, ѣ дрдгѣмъ же не радѣти начнетъ.“ Най-голѣмѣтъ мѣдрецъ, най-голѣмѣтъ свѣтецъ не бы могълъ да изнамѣри спосѣба за да задоволи въ сѣщѣто време и двамата. Много ѹченъ на земѣта, и много голѣмъ черковенъ свѣтѣѣ е былъ прочютіѣтъ Арсеній; слѣхѣтъ на неговѣта добродѣтель накаралъ великаго Теодосіѣ да го повыка въ двора си, за да стане ѹчитель на двамата мѣ сына, Оноріѣ, и Аркадіѣ. Арсеній отишълъ, и веднага тойзи чюденъ мѣжъ сѣ заловилъ да работи на два господарѣ, два царѣ, единъ земленъ, и единъ небесный, на Теодосіѣ, и на Бога. Нѣ да ли нѣкакѣси е можалъ? една нощъ, като